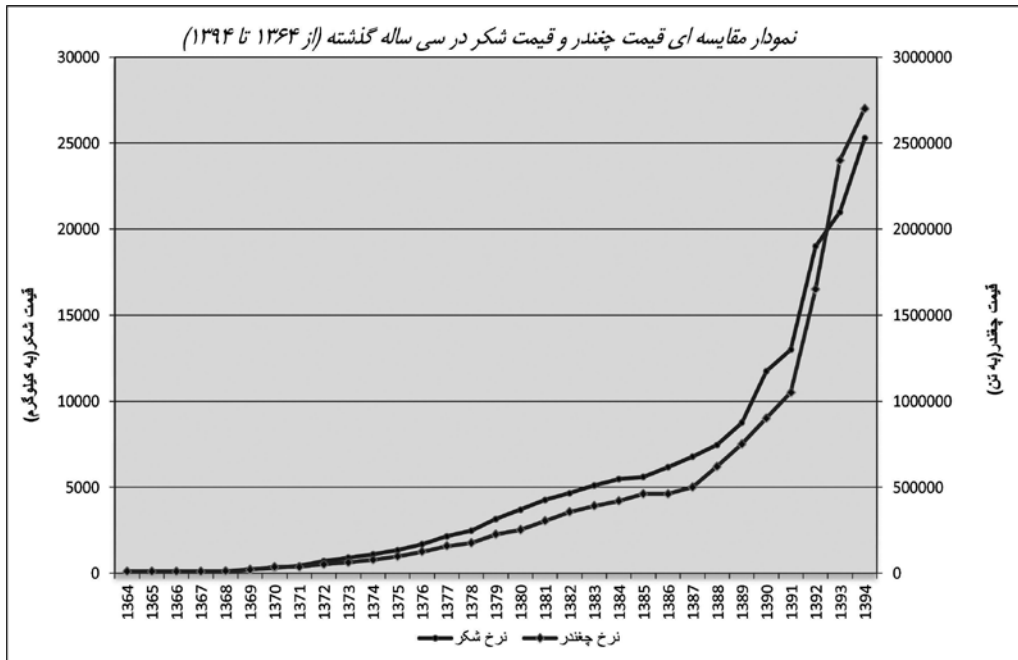

معمای نسبت قیمت چغندر و شکر

در مقطعی از زمان که دولت‌ها اهداف توده‌گرایانه داشته‌اند به زبان شکر بوده است و به همین دلیل شاهد کاهش تولید در این مقاطع بوده‌ایم. چگونه می‌توان از این پارادوکس رها شد؟ دو راه وجود دارد: راه نخست این است که چغندرکاران زحمتکش در شرایطی قرار گیرند که بتوانند از اراضی تحت مالکیت خود که زیر کشت چغندر می‌برند محصول بیشتری بردارند. این اتفاق در مزارع اروپایی رخ داد و درآمد کشاورزان چغندرکار با افزایش بازدهی تا ۳۰-۴۰ درصد افزایش یافت. این کاری است که می‌تواند رخ دهد و از تحمیل قیمت‌های دستوری به صنعت اجتناب شود. راه دوم این است که مسئولیت قیمت‌گذاری - تا زمانی که ضرورت دارد - در حیطه اختیارات یک سازمان و وزارتخانه باشد.

وزارت جهاد کشاورزی مطابق قانون می‌تواند بازار شکر را با وضع تعرفه تنظیم کند و محول کردن وظایف سازمان نظارتی و قیمت‌گذاری به این نهاد برای تعیین قیمت شکر و تعادل در قیمت‌های نسبی کار صوابی است. کما اینکه قوانین موجود و از جمله قانون «تمرکز وظایف و اختیارات مربوط به بخش کشاورزی در وزارت جهاد کشاورزی» چنین اختیاری را تفویض کرده است.

ممکن است بازار از تعادل خارج شود. در ایران این نسبت قیمت‌ها به ویژه در باره چغندر و شکر به یک معما و پارادوکس تبدیل شده است. به این معنی که اراده سیاسی دولت‌های گوناگون همواره بر این بوده است که از چغندرکاران به مثابه کشاورزان تهیدست و همچنین افزایش ضریب امنیت غذایی حمایت کنند و به همین دلیل در تعیین قیمت تضمینی چغندر همواره جانب آنها را در برابر کارخانه‌های قند می‌گیرند. وزارت جهاد کشاورزی که مسئولیت تولید چغندر را بر دوش دارد و تمایل دارد که تولید افزایش یابد با هدف رشد انگیزه چغندرکاران، نسبت قیمت چغندر و شکر را به نفع کشاورزان رقم می‌زند. از طرف دیگر اما قیمت قند و شکر در نهادهای نظارتی مثل سازمان حمایت وابسته به وزارت صنعت، معدن و تجارت تعیین می‌شود که می‌خواهد بازار شکر را به نفع مصرف‌کننده رقم بزند و آن را در سطحی پایین‌تر تعیین کند. این گونه شده است که نسبت قیمت‌های این دو کالا که از سوی دو نهاد با اهداف متفاوت تعیین می‌شود عموماً به زبان قند و شکر است که در نمودار این صفحه به خوبی دیده می‌شود. در یک دوره ۳۰ ساله از ۱۳۶۴ تا ۱۳۹۴ قیمت نسبی چغندر و شکر به ویژه

قیمت یک عدد نیست که بر روی یک کالا یا خدمت نصب شود و چیز دیگری غیر از آن نباشد. درواری هر عددی که بر روی یک کالا برچسب می‌خورد و با آن قیمت در بازار دادوستد می‌شود کار و تلاش و تجربه و مطلوبیت و مرغوبیت، نیاز و تقاضا و عرضه و مازاد نهفته است. قیمت کالاها در بازار به تولید و مصرف علامت می‌دهد و مهم‌تر از آن نسبت قیمت کالاها و خدمات است که راه تولید یک کالا را در یک کشور مسدود و راه تولید کالای دیگری را باز می‌کند. اگرچه در حال حاضر این وظیفه بر دوش پول‌های معتبر جهانی قرار دارد اما ارزش و قیمت کالا مؤثر است. این نسبت قیمت‌ها به ویژه در ارتباط با کالاهایی که در امتداد یکدیگرند بسیار اهمیت دارد.

به طور مثال اگر قیمت ورق فولادی نسبت به قیمت یخچال در ایران بسیار بالنده شده و قیمت تمام شده تولید یخچال را با سرعت افزایش دهد دو اتفاق می‌افتد. اتفاق نخست این است که تولیدکننده یخچال به سمت خرید ورق فولادی از کشور دیگری می‌رود. اتفاق دوم این است که تولید را متوقف کند. در صورتی که قیمت‌ها براساس تصمیم نهادهای دولتی و حکومتی و بر اساس اراده و خواست سیاسی و اجتماعی تعیین شود

سرمقاله

ورود به WTO منطق خود را دارد

بهمن دانایی

در نیمه دوم دهه ۱۹۴۰ میلادی و بلافاصله پس از پایان جنگ دوم جهانی موافقتنامه عمومی تعرفه و تجارت به امضای نمایندگان ۲۳ کشور شامل ۱۲ کشور قدرتمند و ۱۱ کشور در حال توسعه آن زمان رسید. اگرچه عبدالله انتظام نیز در کنفرانس منتهی به تأسیس آن موافقتنامه که به «گات» مشهور شد حضور داشت اما ایران احتیاط کرد و عضویت این نهاد نوپای دهه ۱۹۴۰ میلادی را نپذیرفت. موافقتنامه عمومی تعرفه و تجارت تا سال ۱۹۸۶ گام‌هایی برای تسهیل تجارت جهانی با محوریت کاهش و تثبیت و ساماندهی تعرفه‌ها برداشت اما در سال ۱۹۸۶ که مذاکرات در اروگوئه برگزار می‌شد و محور آن نیز حذف تعرفه واردات اقلام کشاورزی و غذایی بود اعضا به نوعی به بن‌بست رسیدند.

ادامه در صفحه ۳

یادداشت

روزهای روشن قند و شکر

فراز و فرودهای صنعت اصیل و پربرکت قند و شکر از زمان تولد تا امروز بخشی از تاریخ سیاسی ایران نیز به حساب می‌آید. در داستان قند و شکر روزهای شیرین و روشن و روزهای تلخ و تاریک قابل عنایتی را می‌توان روایت کرد. روایت تازه و تلخ و سیاه صنعت قند و شکر بدون تردید به شروع کار دولت نهم و فعالیت‌های دولت‌های نهم و دهم مربوط می‌شود.

ادامه در صفحه ۲

یادداشت

تثبیت نرخ ارز معنی ندارد

پیش‌نویس لایحه برنامه ششم توسعه تهیه و انتشار عمومی پیدا کرد. برخی کزی‌ها و کاستی‌ها در ماهیت این پیش‌نویس موجب شد تا رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی ایران ناگزیر به توضیح شود. وی در گفت‌وگو با رسانه‌ها برخی اهداف برنامه ششم را در بخش‌های بااهمیت به ویژه موضوع بسیار بااهمیت نرخ ارز را کالبدشکافی کرد.

ادامه در صفحه ۲

در صفحات دیگر می‌خوانید:

حذف رانت از بازار شکر با تفویض اختیار تنظیم بازار

صفحه ۲

آثار تفاهم و اعتماد آشکار شده است

صفحه ۸

آمریکایی‌ها چگونه از شکر تولید داخل حمایت می‌کنند

صفحه ۴

دولت یک‌سوم کشورهای پیشرفته به بخش کشاورزی یارانه می‌دهد

صفحه ۲

قائم‌مقام وزیر جهاد کشاورزی خبر داد

حذف رانت از بازار شکر با تفویض اختیار تنظیم بازار

کشاورزی ادامه داد: در راستای قانون انتزاع واگذاری وظایف محوله وزارت کشاورزی به بخش خصوصی در زمینه دو محصول قند و شکر، روغن و دانه‌های روغنی صورت گرفت که هر کدام از این محصولات تشکلهای بخش خصوصی محور اصلی تنظیم بازار شدند و وظایفی مانند خرید تضمینی و دیگر تصدی‌گری‌ها را خودشان انجام دادند. تجربه واگذاری این وظایف به بخش خصوصی نشان می‌دهد که می‌توان برای محصولات دیگر کشاورزی نیز اینچنین مدل‌سازی کرد. در این شرایط با وجود برخی مشکلات بازار این محصولات (قند، شکر و روغن) از محصولات دیگر کشاورزی آرام‌تر بوده و رانت آن کمتر شده است و صنعت روغن‌کشی کشور پس از ۸ سال فعال شد و در مجموع این صنایع ۴۰۰ میلیارد تومان درآمدزایی داشته‌اند. کارشناسان می‌گویند تسدوم این وضع و افزایش دامنه اعتماد و اطمینان بخش غیردولتی به دولت و بالعکس راه را برای ورود رانت‌خواران محدودتر خواهد کرد و کارها بسامان می‌شود.

است. وی افزود: به ازای هر ۲۵ تا ۳۰ نفر در کشور یک مغازه وجود دارد در حالی که نظام صنفی کشاورزی کشور منفعول است و میادین میوه و تره‌بار نیز از اهداف قانونی دور شده‌اند چرا که تولیدکنندگان دسترسی مناسبی به میادین میوه و تره‌بار ندارند. مهربرد تأکید کرد: کمتر از ۲ سال است که بازرگانی محصولات کشاورزی با قانون انتزاع به وزارت جهاد کشاورزی واگذار شده است که فلسفه آن ایجاد پیوند بین تولید و محصولات کشاورزی است. قائم‌مقام وزیر

اتفاق مهمی که در چند ماه گذشته در حوزه تصمیم‌گیری مرتبط با تجارت خارجی و داخلی محصولات کشاورزی رخ داد این بود که یک مدیر معتقد به ایجاد توازن در وزارت جهاد کشاورزی جایگزین گروهی شد که به این توازن باور نداشتند. نتیجه این اندیشه چنین شد که واردات بدون منطق شکر و برنج محدود شد و البته بازار داخل هم بدون التهاب ماند.

یک کار دیگر در همین مسیر توازن‌سازی تفویض اختیار تنظیم بازار شکر به انجمن صنفی تولیدکنندگان قند و شکر بود که این نیز به نفع جامعه شده است.

قائم‌مقام وزیر جهاد کشاورزی گفت: با واگذاری امور به بخش خصوصی با وجود برخی مشکلات بازار محصولات قند، شکر و روغن آرام‌تر شده و از رانت آن کاسته است. علی‌اکبر مهربرد در نشست معاونین و مدیران ارشد وزارت جهاد کشاورزی با معاون اول رییس‌جمهوری اظهار کرد: یکی از معضلات کشاورزی ما بالا بودن فاصله قیمت محصولات کشاورزی از تولید تا بازار و مصرف

صراحت قانون و لجبازی در اجرا

فعالیت‌های اقتصادی در بلندمدت از سازوکارهای قانون خود استفاده می‌کنند و نیروهایی غیر از نیروی اقتصادی را پس می‌زنند. یکی از نیروهای مداخله‌گر در سازوکارهای اقتصادی دخالت‌های دولت با اهداف سیاسی و اجتماعی است که از جنس متغیرها و قانون‌های اقتصاد نیستند. تضادهای و تراحم‌هایی که اهداف سیاسی در سازوکار اقتصاد ایجاد می‌کند راه را برای عادی شدن کسب و کارها می‌بندد و فضای تیره‌ای ایجاد می‌کند و به مرور به معضل تبدیل می‌شود که باید برای حل آن نیروی فوق‌العاده‌ای صرف کرد. بدیهی است این نیرو نمی‌تواند آسیب‌های قبلی را جبران کند و در سطح می‌ماند و تنها شاید برای جلوگیری از آسیب‌های آینده مؤثر باشد. در هفته‌های سپری شده و پس از آنکه عباس آخوندی وزیر راه و شهرسازی سازمان حمایت از مصرف‌کننده و تولیدکننده را یک نهاد مرتبط با اندیشه‌های مارکسیستی تلقی کرد موضوع این سازمان بار دیگر در کانون توجه قرار گرفت.

تجربه طولانی فعالیت این نهاد در سال‌های پیش از انقلاب که البته نام دیگری داشت و در سال‌های پس از پیروزی انقلاب اسلامی همواره در دسرساز، آسیب‌ساز و موجب هدر دادن امکانات و توانایی‌ها بوده و برآیند فعالیت آن نیز به نفع یک عده اندک در بخش‌های گوناگون بوده است. این ادعا را به خوبی می‌توان در صنعت قند و شکر اثبات کرد. همه سخت‌گیری‌های سازمان‌های نظارتی بر قیمت فروش این محصول در سال‌های سپری شده هرگز موجب کاهش یا حتی تثبیت قیمت شکر در بازارهای مصرف‌کننده نشد و مابه‌التفاوت قیمت تحمیل شده بر تولید به جیب یک گروه کوچک از بازرگانان رفت. این شرایط موجب شد که در تدوین قانون برنامه توسعه پنجم دولت از هر گونه دخالت در قیمت‌گذاری منع شود و به تبع آن معلوم است که باید نهادهای مرتبط نیز حذف شوند. در حالی که قانون صراحت دارد که این نهاد دیگر نمی‌تواند فعالیت داشته باشد اصرار بر حفظ آن چه معنایی دارد. همان‌طور که در پیش‌نویس لایحه برنامه ششم توسعه آمده است می‌توان امیدوار بود که یک گره از گره‌های تاریخی بر دست و پای اقتصاد باز شود.

تثبیت نرخ ارز معنی ندارد

ادامه از صفحه اول

رییس سازمان برنامه‌ریزی ایران تأکید کرد که دولت با محاسبه نرخ هر دلار معادل ۲۹۹۷ تومان نشان داد قصد دارد «نرخ ارز را تثبیت کند». شاید این سخن رییس برنامه‌ریزی کشور در عمل به دلیل دشواری‌های عرضه ارزهای معتبر در بازار با توجه به سقوط قیمت نفت اتفاق نیفتد، اما اندیشه او جای بحث دارد؟ چرا باید نرخ ارزهای معتبر به ریال ایران تثبیت شود؟ در حالی که دولت در بخش‌های مختلف از جمله قیمت حامل‌های انرژی به سمت آزادسازی حرکت می‌کند و در شرایطی که قرار است سایر بازارها نیز از اراده سیاسی دولت خارج شوند چرا باید نرخ ارز تثبیت شود. این حرف آدرس دادن به علاقمندان توسعه واردات نیست که اگر دولت به هر دلیل ارزی بیشتر از پیش‌بینی‌ها به دست آورد به سمت ارزان‌سازی نرخ ارز حرکت خواهد کرد؟

آیا در دسره‌های واقعی که تا امروز از مسیر تثبیت نرخ ارز به تولید داخل بر صنعت و تولید داخل تحمیل شده به اندازه‌ای نبوده است که دست از تثبیت نرخ ارز برداریم؟ در حالی که دولت محترم می‌پذیرد که نرخ تورم در سال‌های پیش رو دست کم تا ۱۰ درصد خواهد بود آیا اقدام به تثبیت نرخ ارز به معنای دستکاری در یکی از مهم‌ترین متغیرهای اقتصادی نیست؟ کاش رییس محترم سازمان برنامه‌ریزی کشور به پیامدهای سخت و آسیب‌ساز تثبیت نرخ ارز که به رانت و فساد و کژراهه رفتن منجر می‌شد را هنگام بیان مطلب یاد شده در مرکز توجه قرار می‌داد از دادن آدرس‌های غلط اجتناب می‌کرد.

تثبیت نرخ ارز به معنای این است که حاصل صادرات ثروت ملی را در اختیار گروهی اندک قرار دهیم و راه را برای صیانت از تولید داخل باریک کنیم و این تأسف دارد.

روزهای روشن قند و شکر

ادامه از صفحه اول

سناریوی پیچیده‌ای تهیه شده بود که برای همیشه این صنعت توسعه‌ساز و ضروری در سرزمین ایران دفن شود اما هوشیاری، دلسوزی و پایداری مدیران این صنعت و همراهی گروهی از علاقمندان به این مرز و بوم در نهادهای دیگر، این اندیشه پلشت را ناکام گذاشت و اقتصاد قند و شکر به روزهای آفتابی رسید و از تهدید سقوط رهایی یافت.

در حالی که دولت یازدهم نیز نتوانسته است گره‌ای از کار صنعت قند و شکر باز کند، اما می‌توان انتظار روزهای آفتابی و روشن در این صنعت را داشت. آمارها نشان می‌دهد کشاورزان ایرانی که چغندر قند را کشت اصلی خود چغندر قند کرده‌اند امیدوار تراز همیشه از رفتارهای هیجانی دور شده و به یک ثبات رفتاری رسیده‌اند. تولید بیش از ۵/۳ میلیون تن چغندر قند گواهی بر این مدعا است. این میزان تولید چغندر قند در ایران یک رویداد نادر در همه سال‌های صنعت قند به حساب می‌آید و از سال‌های ممتاز است. امیدواری چغندر کاران به اینکه صنعت قند با ثبات‌تر از همیشه است انگیزه تولید بیشتر را در آنها تقویت کرده است. از سوی دیگر در حال حاضر مدیران ارشد وزارت جهاد کشاورزی که مسؤولیت تولید و تنظیم تعرفه برای بازرگانی خارجی قند و شکر را در اختیار دارند برخلاف دولت‌های قبلی اعتقاد راسخ به تولید ملی دارند و ایستادگی آنها در برابر زیاده‌خواهی‌ها نشانه‌های آشکار است. این شرایط است که نوید روزهای خوش صنعت قند و شکر را پیش روی ناظران و فعالان قرار می‌دهد. بازار رو به رشد مصرف شکر در ایران پس از سال‌های سخت تحریم و رسیدن به روزهای پس از تحریم و امیدواری برخی از شرکت‌های خارجی برای سرمایه‌گذاری در صنعت قند و شکر از دیگر نشانه‌های روزهای روشن است. اما این روزهای روشن و آفتابی باید با برنامه‌ریزی در بازرگانی و تجارت از طرف دولت و کارخانه‌ها همراه باشد. درک دقیق از پیچیدگی‌های دادوستد می‌تواند به این صنعت کمک کند تا از افتادن به تله‌ای که برخی تجار سر راه آنها قرار می‌دهند نیفتند. روش‌های مدرن در تجارت به تولیدکننده کمک می‌کند تا بودجه‌های خود را چنان تنظیم کند که یک روز هم گرفتار طمع تجار نشوند.

ورود به WTO منطق خود را دارد

ادامه از صفحه اول

از ابتدای سال ۱۹۵۵ میلادی بود که سازمان تجارت جهانی (WTO) تأسیس و جانشین گات شد. در سال ۱۳۷۳ شمسی ایران علاقمند به عضویت در سازمان تجارت جهانی شد اما تا امروز این اتفاق نیفتاده است و ایران تنها به عنوان عضو ناظر در WTO حضور دارد. در ۲ دهه گذشته و با وجود اینکه دولت‌های ایران در حرف علاقمند به حضور در سازمان تجارت جهانی بودند اما در عمل گام‌های عملی برداشته نمی‌شد. این فرایند تا چند روز پیش ادامه داشت تا اینکه محمدرضا نعمت‌زاده وزیر صنعت، معدن و تجارت ایران در اجلاس WTO حاضر شد و برنامه و کارنامه ایران را برای پیوستن به نهاد تنظیم‌کننده مناسبات میان کشورها در تجارت خارجی به مدیران ارشد WTO داد از آنجایی که مدیران ارشد سازمان تجارت جهانی مراحل پیوستن افغانستان را تأیید و این کشور به طور رسمی عضو WTO شد، مسؤولان ایرانی جدیت بیشتری برای تسریع در فرایند پیوستن به این نهاد شده‌اند. در حال حاضر جز چند کشور معدود که دارای نظام‌های اقتصادی کاملاً دولتی و نظام‌های بسته سیاسی‌اند کشور دیگری باقی نمانده است که در WTO عضو نباشد. به نظر می‌رسد یکپارچه شدن دادوستد بین‌المللی در بازارهای به هم پیوسته پولی و تجاری ایران باید در یک دوره معین تعریف شده و با اجرای الزام‌های پذیرش WTO و پذیرفتن پیامدهای آن راه ورود به سازمان تجارت جهانی را هموار کند تا از مزیت‌های آن استفاده و از پیامدهای ناشناس عدم عضویت در آن مصون بماند.

چرا ایران تا امروز نتوانسته است به WTO ملحق شود؟ تا زمانی که دولت مستقر پاسخ دقیق، کارشناسانه و با نگاه به الزام‌های عضویت در سازمان تجارت جهانی به این پرسش ندهد فضا همچنان مبهم می‌ماند و فرایند پیوستن به این نهاد معتبر طولانی‌تر می‌شود. قیمت‌گذاری دستوری برای تعیین مزد و انواع کالاها در ایران، دخالت دولت در تنظیم بازار و ایجاد سهمیه‌بندی، تصدی‌گری دولت و وجود شرکت‌های بزرگ انحصارگر در دولت و نهادهای دیگر، شفاف نبودن بازارهای پولی و تجاری و بازار سهام و... از موانع حضور ایران در WTO است. البته موانع سیاسی و تحریم‌ها و مخالفت‌های غرب به ویژه آمریکا نیز در مسیر ورود ایران به WTO مانع ایجاد کرده بودند. در شرایطی که ایران در فضای تازه‌ای برای تعریف جدید مناسبات سیاسی و اقتصادی با غرب قرار دارد این مانع به زودی برطرف می‌شود. علاوه بر این خصوصی‌سازی قانونی و منطبق با نگاه اقتصادی مانع دیگر را نیز برطرف خواهد کرد.

چیزی که در این میان اما باید در کانون توجه قرار گیرد این است که شتاب و تسریع در راه عضویت WTO نباید بهانه‌ای به دست برخی مدیران میانی نهادهای تجاری برای بازی در میدان تعرفه واردات دهد. تدوین‌کنندگان قانون و مقررات سازمان تجارت جهانی نیک می‌دانند که حذف یا کاهش شدید نرخ تعرفه واردات و حتی سهمیه‌بندی واردات برای کالاهای خاص به ویژه اقلام غذایی برای کشوری که می‌خواهد عضو آن شود دشوار است و به همین دلیل انعطاف در قانون و مقررات وجود دارد. این انعطاف از سوی WTO می‌تواند دستمایه مدیران مرتبط باشد تا با رفتارهای منطقی و دور از هیجان‌های آلوده به مقاصد ناپیدا، در تنظیم تعرفه واردات برخی کالاهای کشاورزی رفتاری مناسب داشته و مرحله به مرحله حرکت کنند.

یادمان باشد که اقتصاد ایران با وجود تلاش دولت برای مهار تورم هنوز یکی از بالاترین نرخ‌های تورم را دارد که به کاهش قدرت رقابت تولیدات ایرانی منجر می‌شود. توجه داشته باشیم که به دلیل وجود انحصارها و بسته بودن فضای فعالیت بانکهای خارجی در ایران نرخ بهره در ایران یکی از بالاترین نرخ‌های بهره است و تأمین منابع مالی، فعالیت‌ها را بسیار گران می‌کند و از همین نقطه به کاهش قدرت رقابت تولیدات ایران با کالاهای مشابه کمک می‌شود. پیش از ورود به WTO باید با نگاه کارشناسی و دقت اقتصادی قیدها و بندهایی که صنعت را درگیر آن کرده‌اند باز کنیم و از ددرس‌های دخالت‌های جزئی دولت رها شویم. تثبیت نرخ ارز با وجود کمبود درآمدهای ارزی آیا کار درستی است و آیا این اقدام دولت به نفع واردات و به زیان تولید داخل نیست؟ آیا در شرایطی که قانون و مقررات، دولت را ملزم می‌کند که تعیین تکلیف متغیرهای تولید و واردات را به وزارت جهاد کشاورزی دهد دخالت در کار این وزارتخانه سردرگمی برای پیوستن ایران به WTO ایجاد نمی‌کند؟ آیا دخالت‌های پرشمار نهادهای نظارتی و قیمت‌گذاری به معنای ایجاد سد و راه‌بندان نیست؟ چرا برخی نهادها و مدیران از میان ده‌ها عامل کوچک و بزرگی که می‌تواند در پیوستن ایران به سازمان تجارت جهانی مؤثر باشد فقط به تعرفه چسبیده‌اند و آن را کار آسانی می‌دانند؟

وزیر جهاد کشاورزی:

دولت، یک سوم کشورهای پیشرفته به بخش کشاورزی یارانه می‌دهد

وزیر جهاد کشاورزی گفت: در کشورهای پیشرفته با وجود داشتن منابع طبیعی مناسب ۴۹ درصد ارزش تولیدات به کشاورزان یارانه پرداخت می‌شود این رقم در کشور ما ۱۰ تا ۱۵ درصد است که شامل همان آب، برق و سوخت ارزان قیمت می‌شود.

محمود حجتی در نشست مدیران وزارت جهاد کشاورزی با اسحاق جهانگیری معاون اول ریاست جمهوری با اعلام این خبر اظهار کرد: با وجود محدودیت‌ها، بخش کشاورزی جاری است و همکاران ما با وجود کمبودها فعالیت می‌کنند.

وی افزود: وقتی که بیماری یا آفتی در بخش کشاورزی می‌آید همکاران ما باید حضور داشته باشند و نمی‌توانیم بگوییم که بودجه نیست و مسؤولان بخش با چنگ و دندان فعالیت می‌کنند. وزیر جهاد کشاورزی دولت یازدهم ادامه داد: در بحث خرید تضمینی نیز همین مشکلات وجود دارد و برای انجام این فعالیت نمی‌توان منتظر شویم تا ببینیم که آقای سیف چه می‌گوید یا بانکها به تعهدات خود عمل می‌کنند یا خیر. وی تصریح کرد: برای اینکه به صنعت طیور کشور لطمه وارد نشود تعرفه ذرت را در حد صفر نگه داشته‌ایم از طرفی نیز با توجه به اینکه هزینه‌های تولید داخلی ذرت روز به روز در حال افزایش است ناچاریم که ذرت تولیدی کشاورزان را به صورت تضمینی جمع‌آوری کنیم. حجتی افزود: خرید تضمینی در یک

یا دو استان کشور در بورس عرضه می‌شود و دست‌ان ما خالی است. وی خاطر نشان کرد: در بحث مرغ نیز این مشکلات وجود دارد و زمانی که قیمت این محصول در بازار کاهش می‌یابد ما مجبور به جمع‌آوری آن هستیم که تاریخ آنها نیز در حال تمام شدن است. وزیر جهاد کشاورزی یادآور شد:

چارچوب‌ها در بخش‌های مختلف کشاورزی مشخص شده است اما تشکیل سرمایه (منابع و تسهیلات بانکی) از معضلات ما به حساب می‌آید. حجتی افزود: تمام فشارها در این ارتباط بر دوش بانک کشاورزی قرار گرفته است و سایر بانکها با وجود قانونی که باید ۲۵ درصد تسهیلات خود را به بخش کشاورزی اختصاص دهند عمل نمی‌کنند. وی با اشاره به اینکه بازده سرمایه در بخش کشاورزی پایین‌تر از سایر بخش‌های اقتصادی در تمام دنیا است، گفت: در

کشورهای پیشرفته از بخش‌های دیگر می‌گیرند و به بخش کشاورزی می‌دهند، اما کشاورزی کشور ما با وجود اینکه به دلیل کمبود منابع طبیعی قیمت تمام شده بیشتری داریم. وزیر جهاد کشاورزی افزود: در بسیاری از کشورها از جمله کشورهای اروپایی ۷۰ درصد محصولات از آب سبزی (آبیاری دیم) است در کشور ما ۹۰ درصد محصولات کشاورزی از آب پرهزینه تولید می‌شود اما هستند کسانی که می‌خواهند به این هزینه‌ها اضافه کنند. این مقام مسؤول بخش کشاورزی خاطر نشان کرد: در کشورهای توسعه‌یافته ۴۹ درصد ارزش تولیدات کشاورزی یارانه پرداخت می‌شود در حالی که این رقم در کشور ما ۱۰ تا ۱۵ درصد است که شامل همان مواردی است که به عنوان آب، برق و گاز ارزان نامگذاری می‌شود.

بازار جهانی شکر دامپینگی است

آمریکایی‌ها چگونه از شکر تولید داخل حمایت می‌کنند

دکتر مارک هارتلیبل نویسنده مقاله «کالبدشکافی سیاست شکر هیچ برابر هیچ در ایالات متحده آمریکا» شاید قصدی برای نشان دادن لایه‌های پنهان اقتصاد شکر در ایالات متحده را نداشته باشد، اما نوشته او چیزی است که می‌تواند برای سیاستگذاران همه کشورها از جمله سیاستگذاران قند و شکر ایران نیز مفید باشد. این نویسنده توانا یادآور می‌شود «کمک‌های یارانه‌ای در فرآیند تولید شکر چنان بالا رفته است که قیمت‌های جهانی به طور معمول پایین‌تر از متوسط هزینه تولید آن شده‌اند» و «کارشناسان اقتصادی بازار جهانی شکر را بازار دامپینگی می‌دانند...»

شاید همین یک نکته مهم در نوشته حاضر بتواند پاسخی قانع‌کننده به کسانی در ایران دهد که بدون آگاهی از پیچیدگی‌های بازار جهانی شکر و سیاست‌های دامپینگ این محصول مدام می‌خواهند با مقایسه‌های غیرمنطقی، واردات شکر را توجیه کنند.

نوشته حاضر یادآور می‌شود که قیمت شکر در بازار داخلی آمریکا طی سال‌های ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۵ حدود ۵۰ درصد رشد قیمت را تجربه کرده است و تولیدکنندگان مواد غذایی به دولت فشار می‌آورند که واردات شکر را آسان کند اما این اتفاق نیفتاد... گزارش حاضر را بخوانید: قرن ۲۱ تغییرات قابل توجهی در جایگاه ایالات متحده به عنوان قدرت جهانی و همین‌طور تقابل این کشور با رقبای خود در بازار جهانی را به ارمغان آورد. تعداد ۱۲ میلیون آمریکایی بیکار و بیش از ۱۶ میلیارد دلار بدهی دولت جایگاه آمریکا در بازار جهانی را در منگنه قرار دادند. تاجران کوچک آمریکایی خود را درگیر بازارهای خارجی کرده‌اند و شرکت‌های بزرگ چندملیتی، هزاران فرصت کاری ایجاد کرده‌اند. همه اینها باعث شدند قیمت محصولات و کالاهای پایه‌ای (مثل شکر) در داخل آمریکا، بالاتر از قیمت‌های بین‌المللی شده و کشاورزان آمریکایی نتواند با قیمت محصولات خارجی بهره‌مند شده از یارانه‌ها رقابت کنند. این واقعیت در مورد شکر تشدید هم می‌شود چرا که حجم بالایی از شکر تولیدشده در کشورهای در حال توسعه با مالیات کمتر، دستمزدهای پایین‌تر و مقررات نظارتی کمتری راهی بازار شده‌اند. به علاوه، کمک‌های یارانه‌ای چنان در فرآیند تولید شکر بالا رفته است که قیمت‌های جهانی شکر به طور معمول بسیار پایین‌تر از متوسط هزینه تولید آن شده‌اند. در حقیقت برخی از کارشناسان اقتصادی، بازار جهانی شکر را یک «بازار دامپینگی» قلمداد می‌کنند، چرا که پرداخت یارانه‌های سنگین، امکان تجارت شکر با قیمت‌هایی کمتر از هزینه‌های تولیدشان را مهیا ساخته است.

مطالعات اخیر نشان می‌دهند هزینه تولید شکر توسط تولیدکنندگان آمریکایی، کمتر از متوسط قیمت شکر در بازار جهانی است، اما میزان یارانه‌های جهانی پرداخت شده در بازار شکر چنان بالا هستند که لزوم

قیمت‌ها در ایالات متحده تغییر روند کنونی، در حال هزینه کردن میلیون‌ها دلار هستند. این شرکت‌ها سال‌ها است از لغو کامل سیاست شکر آمریکا و روی آوردن به محصولات خارجی حمایت می‌کنند. مسائل پیش آمده پس از طوفان‌های کاترینا و ریتا که به ورود شکر خارجی با کیفیت بالا به آمریکا انجامید، روند تقاضا برای شکر را تغییر داد. در سال ۲۰۰۶، تولیدکنندگان مواد غذایی در آمریکا، پیشنهاد بازنگری سیاست پرداخت یارانه و حذف آن برای تولیدکنندگان شکر را مطرح کردند. ولی از آن جا که تخمین زده شد این امر برای مالیات‌دهندگان، سالانه هزینه‌ای بالغ بر ۱/۳ میلیارد دلار خواهد داشت، مورد توجه قرار نگرفت. به همین دلیل تولیدکنندگان مواد غذایی در سال ۲۰۱۳، درصدی تحت فشار قرار دادن وزارت کشاورزی ایالات متحده برآمدند تا با عرضه بیش از حد شکر خارجی در بازار، قیمت تمام شده محصولاتشان را پایین نگاه دارد.

تولیدکنندگان شکر استدلال می‌کنند که چنین پیشنهادی، در نهایت به از بین رفتن سیاست شکر ایالات متحده خواهد انجامید، آنها را از قلمرو فعالیت‌های تجاری و بازرگانی بیرون رانده و بازار آمریکا را تقدیم آن دسته از تولیدکنندگان خارجی قرار خواهد داد که از یارانه‌های فراوانی بهره می‌برند. تولید شکر در ایالات متحده به ایجاد ۱۴۲۰۰۰ شغل مستقیم و غیرمستقیم انجامیده و این مشاغل بدون اعمال سیاست حمایت از شکر داخلی به مخاطره خواهند افتاد. از آنجا که شکر برزیل از حمایت یارانه‌های بالایی برخوردار است لذا شکر این کشور و سایر کشورهای مشابه، همانند سیل بازار ایالات متحده را خواهند بلعید و تولیدکنندگان شکر داخلی را نابود خواهند کرد.

موضع تولیدکنندگان مواد غذایی که نقطه مقابل

اعمال سیاستگذاری‌های شکر در ایالات متحده را ضروری ساخته است. اطلاعات رسمی کنگره آمریکان نشان می‌دهند مالیات‌دهندگان آمریکایی طی سال‌های ۲۰۰۲-۲۰۱۲ «صفر دلار» برای تولید شکر داخلی پرداخته‌اند و در چنین قایی، قیمت شکر آمریکایی در واقع بدون تغییر باقی مانده است. در حقیقت گزارش‌های وزارت کشاورزی ایالات متحده نشان می‌دهند هزینه شکر تصفیه شده، معادل قیمت شکر تصفیه شده دهه ۱۹۸۰ است. با این وصف هر چند قیمت شکر آمریکایی در سال‌های اخیر بالاتر از قیمت جهانی بوده است لیکن طی این دوران به قیمت شکر در بازار جهانی نزدیک شده است.

با توجه به مطالعه اخیر پروفسور الکساندر تریانتس از دانشگاه مرلند، قیمت‌های محصولاتی مانند شکلات‌ها، کلوچه‌ها و کیک‌ها که از شیرین‌کننده‌ها استفاده می‌کنند برخلاف قیمت شکر در آمریکا، نه تنها ثابت نمانده‌اند بلکه به سرعت در حال افزایش هستند، از این رو سودآوری «محصولات شکر محور» بسیار بالا هستند. این حقیقت که قیمت مواد غذایی نزدیک به قیمت شکر حرکت نکرده، غیرمنتظره نیست چرا که شکر درصد کمی از قیمت تمام شده این گونه محصولات را شامل می‌شود.

آمریکایی‌ها به اشتباه تصور می‌کنند ۲۲ درصد هزینه شکلات‌ها را شکر تشکیل می‌دهد. حقیقت این است شکر فقط حدود ۲ درصد قیمت این فرآورده را دربر می‌گیرد. اتحادیه شکر آمریکا اعلام کرد که از سال ۲۰۱۰ تاکنون، قیمت شکلات‌ها حدود ۵ درصد، قیمت شیرینی‌ها و کیک‌ها معادل ۹ درصد و قیمت بستنی ۱۲ درصد افزایش یافته‌اند، در حالی که در همین مدت قیمت شکر تا حدود ۵۰ درصد هم کاهش یافته است. تولیدکنندگان مواد غذایی برای جلوگیری از افزایش

باعث مرگ ماهی‌ها و بیماری افراد پایین دست رودخانه می‌شوند. این موارد، آثار جانبی منفی این فعالیت‌های اقتصادی را بیان می‌دارد که در هزینه‌های خصوصی آنها منظور نشده است. بنابراین، این هزینه‌های غیرمشخص به هزینه‌های خصوصی افزوده می‌شود و هزینه اجتماعی تولید هر جامعه را به وجود می‌آورد. تجربه اروپا نشان داده است که این هزینه‌ها با کاهش سود تولیدکننده و همین‌طور کاهش تولید داخلی، ارتباط مستقیمی دارد.

در روند پس از اصلاحات سال ۲۰۰۶ اروپا، بیش از ۸۰ کارخانه در کشورهای عضو اتحادیه اروپا تعطیل شدند که به حذف ۱۲۰ هزار شغل انجامیدند و در عین حال، آسیب غیرقابل جبرانی به بخش کشاورزی زدند. پنج کشور عضو اتحادیه اروپا، تولید شکر خود را به طور کامل متوقف کردند و سطح تولید فعلی شکر پنج کشور دیگر نیز به کمتر از نصف سطح قبل رسیده است.

سومین نکته به سیاست‌های مالی مربوط می‌شود در حالی که سیاست پیشین شکر در اتحادیه اروپا کمترین هزینه را برای مالیات‌دهندگان دربر داشت، سیاست شکر پس از اصلاحات، سالانه هزینه‌ای در حد ۱/۶ میلیارد دلار را برای مالیات‌دهندگان به ارمغان آورد، چرا که دولت‌ها مجبور به حمایت از بخش کشاورزی شدند و مبالغ هنگفتی از بودجه را صرف این امر کردند.

آمار و ارقام مطالعه چاتنی، به وضوح نشان دهنده این است که فرض «کاهش قیمت شکر به سود مصرف‌کننده نهایی است» فرض درستی نیست و این صنایع مصرف‌کننده شیرین‌کننده‌ها و خردفروشان هستند که از کاهش قیمت شکر بهره می‌برند. حتی بازرسان حساب‌برسان اروپا نیز پس از بررسی مطالعات انجام شده توسط اتحادیه اروپا، این نتیجه را تأیید کردند.

برنامه اصلاحات سال ۲۰۰۶ شکر اتحادیه اروپا، بسیاری از انگاره‌های کنونی مطرح شده توسط مخالفان فعلی سیاست شکر در ایالات متحده را اجرا کرده و نتایج آن را هم دیده است. تجربه اتحادیه اروپا نشان می‌دهد که اروپایی‌ها، هم تولید شکر خود را به مخاطره انداختند و هم سود قابل توجهی را برای مصرف‌کنندگان به ارمغان نیاوردند. در حقیقت آنها با فراهم نمودن زمینه واردات شکر، کنترل خود بر تأمین این ماده غذایی ضروری را از دست دادند و اکنون در معرض عواقب ناپایدار بازار جهانی قرار گرفته‌اند. در حال حاضر بازار مواد غذایی اروپا به بازار جهانی وابسته شد که ویژگی اصلی‌اش ناپایداری قیمت و عرضه شکر بود. شکری که هزینه‌های چندانی برای مصرف‌کننده اروپایی نداشت به محصولی تبدیل شد که میلیون‌ها یورو هزینه به آنها تحمیل کرد. درآمد تولیدکنندگان شکر داخلی کاهش پیدا کرد بی‌آنکه قیمت به سود مصرف‌کننده کاهش و یا میزان اشتغال و صدور مواد غذایی افزایش یابد.

هر چند بهره‌وری صنعت شکر در اتحادیه اروپا افزایش یافته است ولی این امر «هزینه‌های اجتماعی» بالایی دربر داشته و رنج فراوانی را به صنعت شکر کشورهای در حال توسعه را به دلیل عدم قطعیت در بازار غیرقابل پیش‌بینی اروپا، تحمل کرد. مطالعه چاتنی به صورت روشنی نشان داد که تغییر سیاست‌های شکر اتحادیه اروپا در سال ۲۰۰۶، چقدر هشداردهنده بوده‌اند و سیاست‌گذاران شکر آمریکا بایستی برای ارائه بهترین الگوی اصلاح سیاست شکر خود، به آنها توجه کنند.

منبع: سایت نیشکر نیوز

سیاست شکر، به رونق و گسترش کسب و کارهای کوچک در آمریکا کمک خواهد کرد و به ایجاد مشاغل بیشتری خواهد انجامید. منتقدان سیاست شکر اعتقاد دارند با این که ایالات متحده یکی از واردکنندگان عمده شکر به شمار می‌رود، ولی با اعمال محدودیت‌های تجاری و همین‌طور بالا نگه داشتن قیمت‌های داخلی، به بازار آزاد آسیب زده است.

◀ نتایج اصلاحات سیاست شکر در اتحادیه اروپا، هشدار برای ایالات متحده

اعمال این سیاست در آمریکا بدون انجام اصلاحات مشابه در سایر کشورها، به تضعیف جایگاه آمریکا خواهد انجامید و دارای عواقب جدی است، چنان که این امر برای اتحادیه اروپا پس از اصلاحات سیاست شکر اتفاق افتاد. در مقاله‌ای که توسط چاتنی از انگلستان در ماه اوت سال ۲۰۱۲ با عنوان «درس‌هایی از اصلاحات رژیم شکر اتحادیه اروپا در سال ۲۰۰۶» منتشر شد، نویسنده واقعیت‌های پس از اصلاح سیاست‌های شکر در اروپا و انگلستان را عیان ساخت.

بیش از سال ۲۰۰۶، اصلاح‌طلبان بازار آزاد در اتحادیه اروپا دقیقاً همان استدلال‌هایی را مطرح می‌کردند که امروزه در ایالات متحده به عنوان دغدغه‌های کنگره در خصوص لایحه کشاورزی مطرح می‌شود. این حامیان بر این باورند که بازگشایی بازار شکر آمریکا به روی تولیدکنندگان خارجی، بهترین کار است. بدین ترتیب به «بازار» اجازه تصمیم‌گیری در خصوص زمان کاهش قیمت‌ها و محل تأمین منابع را می‌دهد. هدف از روی آوردن ایالات متحده به تولیدکنندگان شکر خارجی، همانند اتحادیه اروپا در سال ۲۰۰۶، کاهش قابل توجه قیمت‌های داخلی، بهبود رقابت‌پذیری صنایع فرآوری مواد غذایی، ارائه قیمت مناسب به مصرف‌کننده نهایی و همین‌طور دستیابی به امنیت عرضه و پایدار این کالای ضروری است. با این حال نتایج حاصل از اصلاحات سال ۲۰۰۶ در اتحادیه اروپا می‌توانند در جدال سیاست شکر ۲۰۱۳ ایالات متحده تکرار شوند.

تجربه اروپایی نشان داد که آزادسازی بازار شکر می‌تواند به ناپایداری عرضه و بی‌ثباتی قیمت‌ها منجر شود. چنان که قیمت شکر تصفیه شده فله در اروپا پس از سقوط ۲۲ درصدی، در حال حاضر ۱۰ درصدی بالاتر از قیمت آن پیش از اعمال اصلاحات شده‌اند و از سال ۲۰۱۰ تاکنون، بازار شکر اروپا هم با قیمت‌های بالایی روبه‌رو بوده و کاهش عرضه هم نمایانگر بازتابنده بازار بی‌ثبات جهانی شده است.

اکنون اروپایی‌ها دریافته‌اند که بازار ناپایدار جهانی، قالب نامناسبی برای اعمال سیاست‌های مناسب و ثابت به شمار می‌رود. خصوصاً آن که این بازار همیشه، روزه‌های پرشماری را برای هجوم تولیدات به شدت یارانه‌ای کشورهایی مثل برزیل (که نیمی از نیشکر آن به بازارهای تحت کنترل دولت برزیل فروخته می‌شود) مهیا می‌کند. دوم آن که مقوله «هزینه‌های اجتماعی» مطرح می‌شوند. یعنی واحدهای تولیدی به واسطه تولید، هزینه‌هایی را به افراد جامعه تحمیل می‌کند و خود بابت آن پولی پرداخت نمی‌کنند. برای مثال صنایعی که در کنار رودخانه قرار دارند و باعث آلودگی آب رودخانه می‌شوند و یا کشاورزانی که آب را آلوده به سموم می‌کنند،

تولیدکنندگان شکر هستند، به مثابه خلع سلاح یکجانبه قلمداد می‌شود و با توجه به اینکه تولیدکنندگان خارجی از حمایت فراوانی برخوردارند این امر به نابودی صنعت داخلی شکر آمریکا می‌انجامد.

◀ موضع مخالفان سیاست کنونی شکر در آمریکا

مخالفان سیاست کنونی شکر در ایالات متحده، عمدتاً تولیدکنندگان محصولاتی هستند که از شیرین‌کننده‌ها بهره می‌برند. آنها استدلال می‌کنند سیاست حمایت از شکر داخلی به گذشته تعلق دارد و متناسب با واقعیت‌های بازار کنونی نیست و باید اصلاح شود. آنها به داده‌های وزارت کشاورزی ایالات متحده اشاره می‌کنند. همان آمار و ارقامی که نشان می‌دهند قیمت‌ها در آمریکا متأثر از لایحه کشاورزی سال ۲۰۰۸، چنان افزایش یافته‌اند که وزارت کشاورزی نتوانسته مساله کمبود بسیاری از محصولات را حل کند. آنها می‌گویند این امر به بنگاه‌های اقتصادی کوچک آسیب زده و به فروشندگان خرده‌فروشی آمریکایی هم ضربه می‌زند. آنها معتقدند که اعمال سیاست شکر برخلاف ظاهر، در نهایت مالیاتی را بر دوش شهروندان آمریکایی می‌گذارد، اساساً مالیات‌ها باید به عنوان نوعی قوه محرکه اقتصادی عمل کند که در حال حاضر چنین چیزی اعمال نمی‌شود.

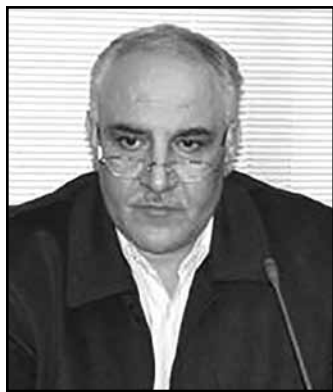
مخالفان سیاست شکر به گزارش GAO اشاره می‌کنند که نشان می‌دهد این سیاست در یک قاب کلی، قیمت‌ها را بالاتر از قیمت‌های شکر در سراسر جهان نگاه می‌دارد. آنها در اشاره به مطالعات وزارت بازرگانی می‌گویند که این امر خواه‌ناخواه، تولیدکنندگان مواد غذایی ایالات متحده را به جستجوی شکر ارزان‌تر سوق داده و در نهایت به زیان مشاغل داخلی این کشور تمام خواهد شد. به هر حال شکر طی جدول‌های کنگره آمریکا، یگانه محصولی بود که از اصلاحات لایحه کشاورزی سال ۲۰۱۳ در امان ماند.

مخالفان سیاست حمایت دولت از شکر معتقدند که اصلاح این سیاست، به همسوسازی قیمت شکر در ایالات متحده با میانگین جهانی کمک خواهد کرد و تولیدکنندگان این کشور مجبور به رقابت در بازاری کمتر محافظت شده خواهند شد، چنان که تولیدکنندگان مواد غذایی در بازاری آزاد رقابت می‌کنند. این مخالفان اعتقاد دارند رویکرد به بازاری آزادتر، ولو با افت قیمت شکر، به حذف گسترده مشاغل مربوط به صنعت شکر در ایالات متحده منجر خواهد شد. اطلاعات رسمی دولت نشان می‌دهند صنعت شکر دارای حدود ۱۴۲۰۰۰ شغل است و مخالفان اعمال سیاست حمایت از شکر معتقدند با توجه به ماهیت فصلی صنعت شکر، از دست دادن شغل در آینده با انجام اصلاحات، به حداقل خواهد رسید، در مقابل، به ایجاد مشاغل در بخش تولید مواد غذایی منجر خواهد شد که در حال حاضر بسیار پررونق‌تر از بخش شکر بوده و از نظر جغرافیایی هم تنوع بیشتری دارد و مناطق گسترده‌تری از ایالات متحده را دربرمی‌گیرد.

حامیان اصلاحات قانون حمایت از شکر استدلال می‌کنند صنعت شکر برخلاف آنچه به نظر می‌رسد صنعت کوچکی است و بر اساس نقطه نظرات وزارت بازرگانی ایالات متحده، در وضعیت فعلی، هزینه‌های سربار صنعت شکر بیشتر از ارزش اقتصادی آن برای حمایت از اشتغال‌زایی‌اش است. آنها به مطالعه دانشگاه ایالتی آیووا اشاره می‌کنند که نشان می‌دهد حذف

دبیر انجمن صنایع قند و شکر اعلام کرد بدهی ۷۵۰ میلیاردی به چغندر کاران

دولت مطالبات صنایع را بپردازد

صنایع است، گفت: به دلیل شرایط رکود اقتصادی حاکم بر کشور صنایع پایین دستی و بازار تقاضای مناسبی برای خرید شکر ندارند و این همان عاملی است که سبب شده صنایع قند و شکر محصول تولیدیشان روی دستشان بماند و نقدینگی کامل برای پرداخت مطالبات کشاورزان را نداشته باشند. دانیایی اعلام کرد: ممکن است پس از پایان یافتن ماه صفر بازار برای تقاضای شکر قدری تکان بخورد و بهبود یابد اما تا شرایط رکود اقتصادی حل نشود و صنایع پایین دستی تولیداتشان بهبود پیدا نکند نمی توان امیدوار بود تعادل عرضه و تقاضا در بازار شکر برقرار شود، چراکه در این شرایط صناعی که از

دبیر انجمن صنفی صنایع قند و شکر گفت: بالغ بر ۷۵۰ میلیارد تومان به کشاورزان بابت خرید چغندر قند بدهکاریم اما به دلیل بازار نامناسب و پرداخت نشدن مطالبات به صنایع از سوی دولت، توانایی پرداخت مطالبات کشاورزان را به نحو مطلوب نداریم. بهمن دانیایی اظهار کرد: امسال وضعیت تولید مناسبی در زمینه شکر داشته ایم؛ سه میلیون و ۶۰۰ هزار تن از کشاورز خریداری کرده ایم و تاکنون بالغ بر ۵۰۰ هزار تن شکر تولید کرده ایم که پیش بینی می شود میزان تولید شکر تا پایان سال به یک میلیون و ۴۰۰ هزار تن برسد. وی افزود: تاکنون ۱۰۲۳ میلیارد تومان چغندر قند از کشاورزان خریداری کرده ایم که تنها ۳۰ درصد آن را توانسته ایم پرداخت کنیم و بالغ بر ۷۵۰ میلیارد تومان از صنایع مطالبه دارند اما از سوی صنایع بازار مناسبی برای فروش محصولشان ندارند و از سوی دیگر بالغ بر ۲۰۰ میلیارد تومان بابت مابه التفاوت قیمت شکر از دولت مطالبه دارند. دبیر انجمن صنفی صنایع قند و شکر با بیان اینکه اگر دولت هرچه سریع تر مطالبات صنایع را پرداخت کند در اسرع وقت انبوهی از مطالبات کشاورزان را پرداخت می کنیم، چراکه رضایت آنها ضمانت ادامه فعالیت

سال گذشته به دلیل بدهی های زیاد به بانک دیگر اعتبار برای دریافت تسهیلات از بانک ندارند نمی توانند از طریق استقراض بانکی هم مطالبات چغندر کاران را پرداخت کنند؛ بنابراین دولت باید به کمک صنایع و کشاورزان بشتابد. دبیر انجمن صنفی صنایع قند و شکر با اشاره به اینکه دولت برای محاسبه مابه التفاوت باید نرخ اجرایی را ملاک قرار دهد نه نرخ مصوب گفت: دولت برای اینکه بخشی از مطالبات خود را بتواند جبران کند به برخی از آنها براساس تولیدات و میزان فروششان مجوز واردات شکر داد که حدود ۳۰۰ هزار تن بین کارخانه های تولیدی تقسیم شد اما جالب اینجاست که دولت برای محاسبه مابه التفاوت واردات که آن را به جای بدهی اش به صنایع بیخشد نرخ مصوب سال گذشته را ملاک قرار داد در حالی که سال گذشته نرخ مصوب شکر کیلویی ۲۱۰۰ تومان بود و صنایع کمتر از ۲۰۰۰ تومان محصولاتشان را فروختند و در این شرایط دولت اینگونه با صنایع حساب و کتاب می کند کارخانه های قند و شکر باز هم زیان می بینند و در واقع مطالباتی دریافت نکرده اند چراکه همواره نرخ فروش محصول صنایع پایین تر از نرخ مصوب بوده است.

تولید یک میلیون و ۵۵۰ هزار تن چغندر قند

در آذربایجان غربی

مدیر زراعت جهاد کشاورزی آذربایجان غربی گفت: امسال افزون بر یک میلیون و ۵۰۰ هزار تن چغندر قند در استان تولید شده که حدود یک میلیون و ۳۰۰ هزار تن آن تحویل کارخانه های قند استان و ۲۵۰ هزار تن نیز تحویل کارخانه های خارج از استان شده است.

جمشید دارا افزود: پیش بینی جهاد کشاورزی استان درباره تولید محصول چغندر قند محقق شده و با وجود کاهش سطح زیر کشت، نسبت به پارسال افزایش تولید نیز اتفاق افتاده است. وی با بیان اینکه متوسط عملکرد کشوری تولید چغندر قند در هر هکتار ۴۴ تن است، اظهار کرد: عملکرد در واحد سطح در استان پارسال ۵۲ تن و امسال ۵۹ تن در هکتار بوده و این آمار بیانگر توجه کشاورزان به توصیه های ناظران و مهندسان کشاورزی است.

دارا درباره جایگزینی کشت چغندر قند با گندم نیز اضافه کرد: امسال با هدف کمک به کاهش میزان مصرف آب در حوضه دریاچه ارومیه، سطح زیر کشت چغندر قند به مقدار سه هزار هکتار کاهش یافته و در این اراضی کشت گندم جایگزین شد. وی میزان سطح زیر کشت چغندر قند در استان آذربایجان غربی را ۲۸ هزار و ۶۰۰ هکتار اعلام کرد. وی با بیان اینکه کشت های خارج از برنامه و پیمان کشت موجب بروز برخی از مشکلات شده است، اظهار کرد: در کمیته پیگیری چغندر قند مصوب شده تا مبلغ ۵۰ درصد از محصول چغندر قند تحویلی به کارخانه ها ۱۵ روز بعد از تحویل و بقیه پس از زمان تحویل و به تدریج به کشاورزان پرداخت شود که به علت پایین بودن قیمت شکر و نیز نبود بازار فروش، پرداخت بهای محصول خریداری شده مطابق مصوبه پرداخت نشده است. مدیر زراعت جهاد کشاورزی آذربایجان غربی گفت: قیمت خرید تضمینی چغندر قند امسال ۲ هزار و ۷۰۰ ریال به ازای هر کیلو چغندر قند با احتساب هزینه حمل و نقل تعیین شده است. دارا افزود: مشوق های مصوب برای کشاورزان نیز مطابق پارسال ۲۰ کیلوگرم تفاله به قیمت ۲۰ ریال و ۲ کیلوگرم قند به قیمت ۵۰۰ ریال در ازای هر تن چغندر قند تحویلی به کارخانه ها اعمال می شود.

صنایع پایین دستی نیشکر پتانسیلی به اندازه صنعت پتروشیمی دارد

است که ثبت اختراعات در آن انجام می شود. ما از لحاظ تعداد شرکت های دانش بنیان در حال حاضر رتبه ۹ کشور را داریم و با توجه به اینکه ما از لحاظ امکانات جزو چند پارک آخر کشور هستیم کسب رتبه ۹ کشوری بسیار قابل توجه است. دکتر مختاری اظهار کرد: مجموعه توسعه نیشکر، مجموعه بزرگی است. خوزستان ویژگی های مختلفی دارد اما متأسفانه ما فقط بر قسمت های خاصی تأکید داریم و مابقی مجموعه ها را هرگز نمی بینیم. مجموعه توسعه نیشکر اگر در استان دیگری بود شاید کل دانشگاه ها و شرکت های دانش بنیان و مراکز علمی می توانستند خوراک لازم مانند بازار و فناوری های علمی را برای آن فراهم آورند، لذا صنعت نیشکر مزیت هایی دارد که ایجاد می کند یک همکاری جدی و برنامه ریزی شده برای آن تدارک دیده شود. وی بیان کرد: یکی از ویژگی هایی که نیشکر دارد بحث تولیداتی است که می توان در صنایع پایین دستی از آنها استفاده کرد، تولیداتی که در حال حاضر از صنایع پتروشیمی به دست می آیند. لازم به ذکر است این نشست جهت شناسایی زمینه های همکاری میان مجموعه شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی با شرکت های دانش بنیان در محل هتل نیشکر برگزار شد.

ما جزیره های مستقلی هستیم و هر کدام داریم کار خود را انجام می دهیم، کاری هم به هم دیگر نداریم اما جالب است که بدانیم ما به شدت به هم وابسته ایم و به همدیگر بسیار نیاز داریم، لذا باید از واگرایی به سمت هم گرایی و هم افزایی حرکت کنیم. مدیرعامل شرکت توسعه نیشکر خاطر نشان کرد: اگر در حوزه تحقیقات ما بخواهیم به صورت ارتجاعی عمل کنیم مرگ خود را تسریع کرده ایم و بدانید در شرکت توسعه نیشکر روزی را که ما یک حرکت نوبی در آن انجام نداده باشیم برایمان پایان کار است لذا ما به حرکت های علمی و خلاقانه اعتقاد داریم. ما می خواهیم از شرکت های دانش بنیان در زمینه های مختلف کمک بگیریم. در ادامه دکتر مختاری مدیر پارک علم و فناوری خوزستان نیز گفت: پارک علم و فناوری خوزستان ۲۷ خرداد ماه سال ۱۳۸۸ به عنوان پارک دانشگاه شهید چمران تأسیس شد و سال ۱۳۹۰ از دانشگاه شهید چمران جدا شد و در حال حاضر ما سه مرکز در اهواز، خرمشهر و دزفول داریم. وی افزود: تعداد شرکت های مستقر در پارک علم و فناوری خوزستان ۱۴۲ شرکت هستند. پارک علم و فناوری اهواز از جمله ۱۸ پارک علم و فناوری برتر کشور

نشست مشترک اعضای پارک علم و فناوری خوزستان با مجموعه شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی برگزار شد که در این نشست دو طرف بر ضرورت همکاری میان شرکت های دانش بنیان و مجموعه شرکت توسعه نیشکر تأکید کردند.

نسیم صادقی مدیرعامل شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی در این نشست گفت: من از شرکت در این قبیل جلسات واقعاً خوشحال هستم و این نشست ها را بسیار مفید می دانم چرا که برای استقلال کشور در همه زمینه ها باید از تمامی توان نخبگان و جوانان خلاق و شرکت های دانش بنیان بهره گرفت. تصور من این است که باید خود را بیش از گذشته تقویت کنیم و وظیفه ما در زمینه استقلال اقتصادی این است که باید تلاش کنیم به یک سری خود کفایی ها دست پیدا کنیم. ما نباید در زمینه علم از دیگران گدایی کنیم. با زمینه هایی که در استان خوزستان وجود دارد، با بهره گیری از نیروهای جوان و نخبه رسیدن به خود کفایی و استقلال بیش از همیشه مهیاست. وی افزود: رسیدن به اهداف میسر نمی شود مگر اینکه همه کسانی که به این سرزمین علاقه مند هستند دست در دست هم بدهند و یک حرکت و موجی ایجاد کنند. متأسفانه

معاون وزیر جهاد کشاورزی ایران خبر داد:

یارانه ۴۰۰ میلیارد دلاری اروپایی‌ها به کشاورزی

دولار و صادرات در این بازه زمانی حدود ۳ میلیارد دلار بوده است. بخشند تأکید کرد: ۴۰ میلیارد دلار تولیدات بخش کشاورزی سالانه در کشور تولید می‌شود و سهم این بخش در تولید ناخالص ملی ۹/۵ درصد است. وی گفت: براساس گزارش بانک مرکزی سهم ارزش افزوده کسب و کار کشاورزی از تولید ناخالص ملی ۲۳/۱ درصد و سهم این بخش در فضای کسب و کار ۳۲/۵ درصد است. معاون برنامه‌ریزی و امور اقتصادی وزیر جهاد کشاورزی ادامه داد: مجموعه تولیدات بخش کشاورزی از سال ۹۲ همزمان با آغاز کار دولت یازدهم ۹۶ میلیون تن بود که این رقم به ۱۰۳ میلیون تن در سال گذشته رسید و اکنون در سال جاری به ۱۱۰ میلیون تن افزایش یافته است.

بخشند گفت: با وجود اینکه سال گذشته ۱۸ درصد از میزان بارش‌ها کمتر شد و براساس اعلام وزارت نیرو مصرف آب در بخش کشاورزی نیز به دنبال کاهش بارش‌ها کمتر شد. وی تصریح کرد: کشورهای عضو OECD در سال ۲۰۱۳ بیشتر از ۴۰۷ میلیارد دلار به طور مستقیم به بخش کشاورزی و زیرساخت‌های آن یارانه داده‌اند که این امر معادل ۴۹/۵ درصد ارزش

در شرایطی که برخی سیاستگذاران ایرانی مرتبط با تجارت خارجی بی‌مهابا و بدون اینکه همه ابعاد و زاویه‌های واردات مواد غذایی و کشاورزی را ترازی کارشناسی قرار داده و پس از آن داوری کرده و تصمیم بگیرند می‌خواهند تنور واردات را داغ کنند، مدیران تولید خوشبختانه با هوشمندی این کار را انجام می‌دهند. مدیران فعلی وزارت جهاد کشاورزی برخلاف مدیران دولت قبلی که با مدیران تجارت خارجی مدارای عجیب داشتند همه نکات را می‌بینند و اجازه واردات بی‌منطق را نمی‌دهند و تا امروز نیز از این سیاست منتفع شده‌اند و جامعه و دولت را نیز در شرایط مناسب قرار داده‌اند.

عبدالمهدی بخشند به تازگی در یک نشست مهم که با معاون اول رئیس‌جمهور برگزار شد و با هدف اینکه ترغیب برخی از مدیران قبلی که شاید در نهاد ریاست جمهوری بخواهند همان رفتارهای قبلی را ادامه دهند با استحکام از اینکه تولید داخل باید حمایت شود سخن گفت و از پرداخت یارانه بزرگ ۴۰۰ میلیارد دلاری اروپایی‌ها پرده برداشت.

عبدالمهدی بخشند در نشست معاونان و مدیران وزارت جهاد کشاورزی با معاون اول رئیس‌جمهور اظهار کرد: متوسط رشد بخش کشاورزی در سال ۹۳ و در برنامه سوم سالانه ۴ درصد و در برنامه چهارم در سال ۱/۹ درصد رسید. وی افزود: در برنامه پنجم تا پایان سال ۹۳ متوسط این رشد ۴ درصد امسال در نیمه نخست سال جاری به ۵/۷ درصد رسیده است که تلاش می‌کنیم تا این میزان رشد را ارتقا دهیم. معاون برنامه‌ریزی و امور اقتصادی وزیر جهاد کشاورزی ادامه داد: میزان واردات محصولات کشاورزی در هفت ماهه سال جاری حدود ۵/۱ میلیارد

در گفت‌وگو با ایرنا:

امسال یک میلیون و ۴۰۰ هزار تن شکر در کشور تولید می‌شود

مدیرعامل شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی کشور، بازار داخلی شکر را متعادل دانست و گفت: پیش‌بینی می‌شود امسال یک میلیون و ۴۰۰ هزار تن شکر در کشور تولید شود.

نسبیم صادقی افزود: برای حمایت از تولیدکنندگان داخلی و جلوگیری از واردات بی‌رویه، تنظیم بازار شکر حدود یک‌سال است که به انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر واگذار شده است اما با ستاد تنظیم بازار و وزارت جهاد کشاورزی همکاری خوبی داریم. وی اظهار کرد: تنظیم بازار شکر توسط انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر در بحث قیمت‌گذاری تولید داخل و میزان واردات و همچنین در نظر گرفتن حقوق مصرف‌کنندگان است تا هیچ یک متضرر نشوند.

وی تصریح کرد: همچنین تاکنون قیمت شکر از قیمت‌گذاری که با کمک ستاد تنظیم بازار انجام شده فراتر نرفته است و مشکلی در بازار نداریم. صادقی، نیاز سالانه کشور به شکر را ۲ میلیون و ۲۰۰ هزار تن بیان کرد و گفت: یک میلیون و ۴۰۰ هزار تن از آن از تولیدات داخلی و حدود ۸۰۰ هزار تن از محل واردات تأمین می‌شود؛ همچنین طبق برنامه‌ریزی، واردات به گونه‌ای انجام می‌شود که با کمبودی مواجه نشویم و در فصول مختلف شکر مورد نیاز عرضه شود.

مدیرعامل شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی کشور افزود: همچنین سالانه حدود ۳۰۰ هزار تن شکر توسط دولت برای حفظ ذخایر استراتژیک وارد می‌شود تا هر زمان که قیمت تغییری کرد، دولت به موقع وارد عمل شود. وی، قیمت کنونی هر کیلوگرم شکر برای مصرف‌کنندگان را ۲۳۰۰ تومان بیان کرد و افزود: حتی بازار نیز از این قیمت استقبال نکرده و هر کیلوگرم شکر با قیمت ۲۲۵۰ تا ۲۲۶۰ تومان به فروش می‌رسد. وی با یادآوری اینکه شرکت توسعه نیشکر سال گذشته ۵۰۶ هزار تن شکر تولید کرد، ادامه داد: اکنون فصل برداشت شرکتهای چغندری و نیشکری شروع شده و پیش‌بینی می‌شود تولید شرکت توسعه نیشکر امسال به حدود ۵۶۰ تا ۵۸۰ هزار تن برسد.

تولیدات آنها در بخش کشاورزی است. معاون برنامه‌ریزی و امور اقتصادی وزیر جهاد کشاورزی خاطر نشان کرد: کل یارانه‌ای که در ایران به بخش کشاورزی اختصاص می‌یابد حدود ۱۸/۵ درصد است. بخشند یادآور شد: مجموعه استفاده بخش کشاورزی از تسهیلات بانکی به طور متوسط سالانه ۷ درصد است که در ۴ سال اخیر این رقم افزایش یافته و به ۸/۵ درصد رسیده است.

وی با بیان اینکه سهم استفاده از تسهیلات بانکی در دولت گذشته سالانه ۲ تا ۴ درصد بوده است، گفت: سهم بخش کشاورزی از صندوق توسعه ملی در ۴ سال پیش ۴۸۰۰ میلیارد تومان معادل ۳ میلیارد دلار بوده که در سال جاری ۶۵۰ میلیارد تومان از این صندوق به کشاورزی اختصاص داده شده است.

معاون برنامه‌ریزی و امور اقتصادی وزیر جهاد کشاورزی با اشاره به تراز تجاری بخش کشاورزی و صنایع غذایی به عنوان یکی از شاخص‌های مهم اقتصاد کلان گفت: در سال آخر دولت اصلاحات تراز تجاری بخش کشاورزی به منفی ۱،۱ میلیارد دلار رسیده بود اما در سال ۹۱ به منفی ۹/۲ میلیارد دلار رسید یعنی ۹ برابر افزایش یافت.

وی خاطر نشان کرد: تراز تجاری بخش کشاورزی در سال ۹۲ به منفی ۸ میلیارد دلار و در سال گذشته به منفی ۵/۵ میلیارد دلار رسید و در تلاش هستیم تا پایان سال آن را به منفی ۴ میلیارد دلار کاهش دهیم. بخشند با بیان اینکه کاهش ۴ میلیارد دلاری تراز تجاری منفی بخش کشاورزی از دستاوردهای دولت یازدهم است گفت: با توجه به محدودیت منابع آبی کشور هدف‌گذاری برای توسعه تولیدات و کشت عمودی در بخش کشاورزی خواهیم داشت.

اراضی خرد و پراکنده و افزایش قیمت تمام شده محصولات کشاورزی

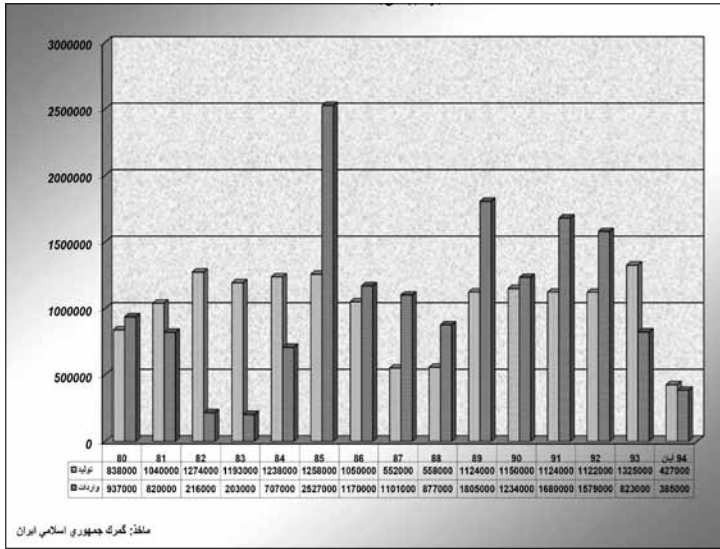
زمین‌های خرد و پراکنده و کشاورزان کهنسال و آموزش ندیده دو تنگنای اصلی در کاهش بهره‌وری از اراضی زراعی به حساب می‌آیند. کاهش بهره‌وری و اصولاً کم بودن بازدهی اراضی زراعی در روستاها در ایران موجب خروج نیروهای جوان از کار کشاورزی شده و شرایط بدتر شده است. نتیجه چنین فرآیندی این بوده و هست که قیمت محصولات کشاورزی برای کمک به زراعت به ویژه کالاهایی که مشتری خاص دارند در سطحی بالا تعیین می‌شود تا جبران درآمد باشد و همین مسأله به افزایش قیمت تمام شده منجر می‌شود. مشاور وزیر جهاد کشاورزی در همین باره گفت: در حال حاضر ۸۰ درصد اراضی کشاورزی موجود در کشور خرد و پراکنده هستند. عباس زارع در افتتاح هشتمین نمایشگاه ملی تخصصی تکنولوژی زیرساخت‌های کشاورزی که در مجتمع گلستان گلشهر برگزار شد، اظهار کرد: با اجرای سامانه هوشمند آبیاری، تولید بخش کشاورزی ۳۰ درصد افزایش می‌یابد. این اراضی خرد علاوه بر این که راندمان رضایت بخشی ندارند، موجب هدر رفت بخش زیادی از منابع آبی نیز می‌شوند. در کنار موارد مذکور، مدیریت

زمین‌های خرد و پراکنده و کشاورزان کهنسال و آموزش ندیده دو تنگنای اصلی در کاهش بهره‌وری از اراضی زراعی به حساب می‌آیند. کاهش بهره‌وری و اصولاً کم بودن بازدهی اراضی زراعی در روستاها در ایران موجب خروج نیروهای جوان از کار کشاورزی شده و شرایط بدتر شده است. نتیجه چنین فرآیندی این بوده و هست که قیمت محصولات کشاورزی برای کمک به زراعت به ویژه کالاهایی که مشتری خاص دارند در سطحی بالا تعیین می‌شود تا جبران درآمد باشد و همین مسأله به افزایش قیمت تمام شده منجر می‌شود. مشاور وزیر جهاد کشاورزی در همین باره گفت: در حال حاضر ۸۰ درصد اراضی کشاورزی موجود در کشور خرد و پراکنده هستند. عباس زارع در افتتاح هشتمین نمایشگاه ملی تخصصی تکنولوژی زیرساخت‌های کشاورزی که در مجتمع گلستان گلشهر برگزار شد، اظهار کرد: با اجرای سامانه هوشمند آبیاری، تولید بخش کشاورزی ۳۰ درصد افزایش می‌یابد. این اراضی خرد علاوه بر این که راندمان رضایت بخشی ندارند، موجب هدر رفت بخش زیادی از منابع آبی نیز می‌شوند. در کنار موارد مذکور، مدیریت

آثار تفاهم و اعتماد آشکار شده است

نمودار تولید و واردات شکر از سال ۸۰ تا پایان آبان ماه سال ۱۳۹۴ (ارقام به تن)

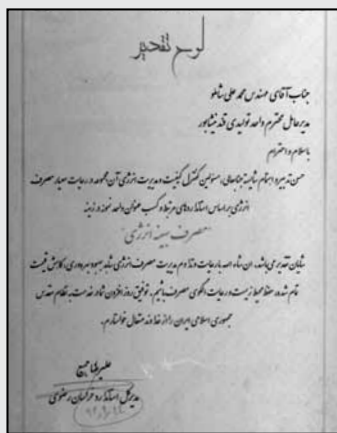
نهاد دولت هنوز قدرتمندترین عنصر در میان نهادهای مؤثر در جامعه است و تصمیم‌ها و رفتارهای آن می‌تواند بخش خصوصی را در شرایط امید و نشاط قرار دهد یا اینکه آنها را در وسط دشواری‌ها قرار دهد. دولتی‌های مستقر در وزارت جهاد کشاورزی دولت یازدهم با شجاعت مثال‌زدنی در برابر وسوسه‌های دروغین که مدام تکرار می‌کرد بخش خصوصی فقط به جیب خود فکر می‌کند و نباید بازار محصولات اساسی مثل قند و شکر را به آنها واگذار کرد ایستادند و علاوه بر اعتماد به آمارهای انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر، در یک تفاهم و تعامل سازنده تنظیم بازار قند و شکر را به بخش خصوصی دادند.

آمارهای ارایه شده نشان می‌دهد بازار شکر در داخل همچنان بدون التهاب است و از طرف دیگر منابع گران‌قیمت ارزهای حاصل از صادرات نیز در جیب دولت مانده و به واردات کالاهای دیگر اختصاص یافته است. بازار شکر نیز با هدف افزودن بر ذخایر استراتژیک در مسیری باثبات گام برمی‌دارد و رانتهای اضافه نیز حذف شده‌اند. ادامه تفاهم و اعتماد متقابل بخش خصوصی و دولت می‌تواند مشکلات باقی‌مانده را نیز برطرف کند.

واردات شکر خام بصورت ماهیانه از سال ۱۳۸۵ تا سال ۱۳۹۴

ردیف	سال	فروردین	اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	شهریور	مهر	آبان	آذر	دی	بهمن	اسفند	جمع
۱	۱۳۸۵	۱۵۴	۹۴	۱۱۱	۲۰۵	۳۰۷	۱۹۲	۱۸۷	۲۲۳	۱۹۴	۲۹۸	۲۴۰	۲۷۶	۲۴۸۱
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۱۵۴	۲۴۸	۳۵۹	۵۶۴	۸۷۱	۱۰۶۳	۱۲۵۰	۱۴۷۳	۱۶۶۸	۱۹۶۵	۲۲۰۵	۲۴۸۱	۲۴۸۱
۲	۱۳۸۶	۲۳۶	۲۲۸	۱۱۲	۵۴	۱۱۱	۱۳۳	۶۱	۵۵	۶۵	۲۷	۵۰	۳۸	۱۱۷۰
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۲۳۶	۴۶۴	۵۷۶	۶۳۰	۷۴۱	۸۷۴	۹۳۵	۹۹۰	۱۰۵۵	۱۰۸۲	۱۱۳۲	۱۱۷۰	۱۱۷۰
۳	۱۳۸۷	۲۸	۲۹	۸۸	۸۹	۱۴۹	۱۷۳	۲۴	۶۸	۶۵	۱۲۶	۱۶۹	۹۳	۱۱۰۱
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۲۸	۵۷	۱۴۵	۲۳۴	۳۸۳	۵۵۶	۵۸۰	۶۴۸	۷۱۳	۸۳۹	۱۰۰۸	۱۱۰۱	۱۱۰۱
۴	۱۳۸۸	۱۱۹	۱۰۸	۵۷	۶۴	۴۲	۳۳	۹۴	۴۶	۴۵	۷۴	۱۲۲	۷۳	۸۷۷
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۱۱۹	۲۲۷	۲۸۴	۳۴۸	۳۹۰	۴۲۳	۵۱۷	۵۶۳	۶۰۸	۶۸۲	۸۰۴	۸۷۷	۸۷۷
۵	۱۳۸۹	۶۹	۱۰۷	۱۳۲	۲۳۴	۳۱۲	۳۳۰	۱۶۱	۱۱۲	۸۰	۶۳	۷۳	۱۳۲	۱۸۰۵
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۶۹	۱۷۶	۳۰۸	۵۴۲	۸۵۴	۱۱۸۴	۱۳۴۵	۱۴۵۷	۱۵۳۷	۱۶۰۰	۱۶۷۳	۱۶۷۳	۱۶۷۳
۶	۱۳۹۰	۰	۲۴	۱۲	۶۸	۳۰۱	۳۸۴	۳۱	۱۸	۱۷	۱۸۱	۱۴۲	۵۶	۱۲۳۴
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۰	۲۴	۳۶	۱۰۴	۴۰۵	۷۸۹	۸۲۰	۸۳۸	۸۵۵	۱۰۳۶	۱۱۷۸	۱۲۳۴	۱۲۳۴
۷	۱۳۹۱	۵۰	۶۹	۱۲۱	۵۵	۱۵۴	۱۹۶	۱۹۰	۳۷	۲۲۸	۱۵۱	۳۰۷	۱۲۳	۱۶۸۱
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۵۰	۱۱۹	۲۴۰	۲۹۵	۴۴۹	۶۴۵	۸۳۵	۸۷۲	۱۱۰۰	۱۲۵۱	۱۵۵۸	۱۶۸۱	۱۶۸۱
۸	۱۳۹۲	۸۸	۱۵	۸۸	۱۱۴	۶۱	۱۵۹	۲۰۷	۱۱۵	۱۴۶	۱۳۴	۲۲۵	۲۲۷	۱۵۷۹
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۸۸	۱۰۳	۱۹۱	۳۰۵	۳۶۶	۵۲۵	۷۳۲	۸۴۷	۹۹۳	۱۱۲۷	۱۳۵۲	۱۵۷۹	۱۵۷۹
۹	۱۳۹۳	۱۶۵	۱۳۷	۲۱۱	۵۷	۴۰	۶۷	۴۷	۱۹	۸۰	۰	۰	۰	۸۲۳
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۱۶۵	۳۰۲	۵۱۳	۵۷۰	۶۱۰	۶۷۷	۷۲۴	۷۴۳	۸۲۳	۸۲۳	۸۲۳	۸۲۳	۸۲۳
۱۰	۱۳۹۴	۰	۵۵	۱۱۸	۹۲	۱۲	۷۰	۱۰۷	۱۷۵	۰	۰	۰	۰	۳۸۵
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۰	۵۵	۱۷۳	۲۱	۳۳	۱۰۳	۲۱۰	۳۸۵	۳۸۵	۳۸۵	۳۸۵	۳۸۵	۳۸۵

تبریک به قند نیشابور

مصرف بهینه انرژی در شرایط فعلی یک هدف استراتژیک دولت و اقتصاد کلان ایران است. کارخانه قند نیشابور در مسیر این هدف استراتژیک توانسته است معیار مصرف انرژی بر اساس استانداردهای مرتبط را کسب کرده و از طرف استاندار خراسان رضوی لوح تقدیر «مصرف بهینه انرژی» را به دست آورد. نشریه شکر این موفقیت را به مدیریت و کارکنان قند نیشابور تبریک می‌گوید.

انجمن صنعتی کارخانهای قند و شکر ایران

زیر نظر شورای نویسندگان
صفحه آرا: علی صائمی
تلفن و نمابر:
۸۸۹۶۹۹۰۳ - ۸۸۹۶۹۰۵۵
نشانی: تهران - میدان دکتر فاطمی
خیابان شهید گمنام - شماره ۱۴